

بیانات در جمع دانش‌آموختگان دانشگاه امام حسین (ع) - 3 / خرداد / 1389

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به همه‌ی شما جوانان عزیز و امیدهای آینده تبریک عرض میکنم؛ هم به مناسبت موفقیت‌های به دست آمده‌ی در دوران تحصیل و آمادگی برای تحصیل در این دانشگاه، و هم به مناسبت روز بزرگ سوم خرداد، که یک روز فراموش نشدنی در تاریخ انقلاب، بلکه در تاریخ کشور ماست.

مراسم امروز، مراسم بسیار خوب و در حد نصاب و مثل خود سپاه پاسداران، آمیخته‌ای از معنویت و توانائی‌های روحی و جسمی و آمادگی‌های فکری و عملی و نشانه‌ی پیشرفت سپاه پاسداران بود. عزیزان من! روز فتح خرمشهر - که در واقع نقطه‌ی اوج عملیات «بیت المقدس» در اردیبهشت و خرداد سال 61 است - برای همه‌ی ما و برای تاریخ ما و آینده‌ی ما یک نمونه‌ی درس آموز و عبرت آموز است؛ چون در این روز نیروهای جان‌برکف ارتش و سپاه، با یک هماهنگی شگفت‌آور و تحسین‌برانگیز و با شجاعت و فداکاری غیر قابل توصیفی توانستند یک ضربه‌ی عظیمی وارد کنند؛ نه فقط بر پیکر ارتش عراق، بلکه این ضربت وارد شد بر پیکره‌ی نظام استکباری جهانی که با عده و عده‌ی خود پشت سر ماشین جنگی رژیم بعث قرار گرفته بودند. هیچ کس گمان نمیکرد چنین اتفاقی بیفتد، ولی افتاد.

آن عامل اصلی در این میان چه بود؟ میتوان عواملی را شمرد؛ لیکن اصلی‌ترین عوامل، آن روح اعتماد به خدا و اعتماد به نیروی خود بود. اگر آن روز میخواستیم بر اساس محاسبات معمولی و متعارف فکر کنیم، هیچ کس قضاوت نمیکرد که این حادثه ممکن است اتفاق بیفتد؛ ولی جوانان ما، مردان مؤمن ما، رزمندگان ما در نیروهای مسلح، با همت، با ایمان، با توکل به خدا و با گذاشتن جان عزیز در کف دست و نترسیدن و نهراسیدن از خطر مرگ وارد میدان شدند و این حادثه‌ی بزرگ را به وجود آوردند. فتح خرمشهر قله‌ی این افتخارات است، میوه‌ی این افتخارات است؛ لیکن در تمام طول مدت شاید نزدیک به یک ماه که عملیات بیت المقدس به طول انجامید، صدها نشانه و آیت فداکاری به شکل اعجاب‌انگیزی وجود دارد.

شما جوانان عزیز، فرزندان عزیز من خواهش میکنم بروید شرح این عملیات را که خوشبختانه گوشه‌ای از آن - فقط گوشه‌ای از آن - نوشته شده است، با دقت بخوانید، ببینید چه اتفاق افتاد. ببینید جوانهای ما، مردان ما که آوردن نام همه‌ی آنها یک کتاب طولانی را به وجود خواهد آورد، چه کردند. اگر بخواهیم کسانی را به عنوان نمونه و استثناء اسم بیاوریم، باید به افرادی شبیه «احمد متوسلیان» اشاره کنیم - سردار شجاع و آزاده و فداکار - که در این عملیات و در این رویارویی بزرگ چه کردند؛ از چه نیروئی استفاده کردند. این جمله‌ای که از امام بزرگوار ما نقل شده است و شما شنیدید که فرمود «خرمشهر را خدا آزاد کرد»، دقیق‌ترین و حکیمانه‌ترین سخنی است که در این باب گفته شده است؛ عیناً همان «و ما رمیت اذ رمیت و لیکن الله رمی». (1) قدرت خدای متعال در دل رزمندگان، در اراده و عزم پولادین رزمندگان، در صبر رزمندگان، در بازوی توانای رزمندگان، در قدرت ابتکار رزمندگان تجلی پیدا کرد. دشمن متکی به ماده بود. معلوم است که قدرت مادی توان ایستادگی و رویارویی با یک چنین هفت جوش معنویت و انسانیت را ندارد. همیشه همین جور است، امروز هم همین جور است عزیزان من! امروز هم قدرتهای مادی با همه‌ی توانشان - با پولشان، با صنعتشان، با فناوری پیشرفته‌شان، با پیشرفتهای علمی‌شان - قدرت مقابله و رویارویی با آن مجموعه‌ی انسانی که ایمان را، عزم را، همت را، فداکاری را شاخص و معیار کار خود گرفته، ندارند.

کسانی که آن روز در مقابل ملت ایران و رزمندگان ملت قرار داشتند، عیناً همان کسانی‌اند که امروز در مقابل ملت ایران قرار دارند؛ اینها را باید بشناسیم. آن روز هم آمریکا بود، ناتو بود، همین انگلیس و فرانسه و آلمان بودند. سلاح

شیمیائی به صدام میدادند، سلاح نظامی میدادند، هواپیما میدادند، نقشه‌ی جنگی میدادند، اطلاعات به‌روز صحنه‌ی نبرد را به او میدادند، پشت سر او ایستاده بودند، شاید بتوانند نظام جمهوری اسلامی ایران را، نظام رفیع توحید و معنویت را، پرچم برافراشته‌ی توحید و انسانیت را، صلا‌ی آزادگی و استقلال ملتها را شکست بدهند. پشت سر صدام اینها بودند، امروز هم همین‌ها‌یند. امروز هم آن کسانی که سعی میکنند با تبلیغات خود حقائق را وارونه جلوه بدهند، خودشان مایه‌ی ناامنی اغلب مناطق دنیا هستند، ایران را تهدید جلوه بدهند، همین‌ها‌یند. آن کسانی که در پاکستان روزانه جنایت میکنند، در افغانستان سالهاست دارند کشتار میکنند، مردم را به اسارت گرفتند؛ در عراق جوری، در فلسطین جوری؛ آن کسانی که پشت نیروی اهریمنی رژیم اشغالگر قدس قرار دارند، همین‌ها‌یند و امروز در مقابل ملت ایران قرار دارند. همین‌ها در سال 61 هم پشت سر صدام بودند. آن روز شکست خوردند، مطمئن باشید امروز هم شکست می‌خورند.

نظام جمهوری اسلامی، یک جمهوری مثل بقیه‌ی دولتها و جمهوری‌ها و غیر جمهوری‌های دنیا نیست؛ یک نظام دارای پیام است. پیام نظام اسلامی پیامی است که ملتهای جهان تشنه‌ی آنند؛ فرق میکند با یک کشوری، با یک دولتی، با هر گونه نظام سیاسی که فقط در فکر یک محدوده‌ی جغرافیائی است؛ آن هم با آدمهائی، در رأس آن، آمیخته و آلوده‌ی به شهوات گوناگون بشری. اینجا مسئله، مسئله‌ی ارزشهاست؛ مسئله‌ی انسانیت است؛ مسئله‌ی نجات ملتها از کمند قدرتهای مداخله‌گر و سلطه‌طلب است. نظام اسلامی ما برای بشریت پیام دارد. همین پیام است که جهانخواران عالم را در مقابل ملت ایران قرار داده. اگر امروز روز اول این رویارویی بود، ممکن بود دل بعضی بلرزد؛ اما امروز روز اول نیست. سی و یک سال است که این رویارویی به شکلهای مختلف وجود دارد: حمله‌ی نظامی، حمله‌ی سیاسی، محاصره‌ی اقتصادی، تهدیدهای گوناگون. سردمداران گوناگون در کشورهای قدرت‌طلب آمدند و رفتند، اما ملت ایران ایستاده است. این بنای مستحکم روزبه‌روز سرفرازتر شده است. این نهال بارور و خدائی، این شجره‌ی طیبه در این سرزمین مستعد و آماده، روزبه‌روز ریشه‌دارتر شده است. اگر دشمنان معنویت و ارزشهای اسلامی و دشمنان ایران اسلامی عزیز، آن روز امیدی داشتند، امروز امیدی ندارند؛ با نومیدی دارند تلاش میکنند. آنها راه را نمیشناسند، ملت ایران را نمیشناسند، محاسبات امروز را با محاسبات سی سال قبل و چهل سال قبل و پنجاه سال قبل و دوران سلطه‌ی بی‌رقیب ابرقدرتها مقایسه میکنند؛ این مقایسه غلط است. دنیا عوض شده است، ملتها هم بیدار شده‌اند؛ لذا امروز شما ملت ایران و شما جوانانی که زیدگان و برجستگان جوانان این ملت هستید - جوانهای عزیز سپاه پاسداران - امیدآفرین دلهای ملتها هستید. خیلی از دولتها هم به شما امید دارند، به شما نگاه میکنند. با اینکه میدانند جمهوری اسلامی اهل مداخله‌ی در کشورها نیست، اما نفس این پیامها، نفس این ایستادگی، نفس این قدرت معنوی که در همه‌ی عرصه‌ها خود را نشان میدهد، آنها را دلگرم میکند، آنها را به ایستادگی وادار میکند. امروز در قاره‌ی آسیا، در قاره‌ی آفریقا، در قاره‌ی آمریکا، حتی در قاره‌ی اروپا، ملتهای کمی نیستند که به شما چشم دوخته‌اند و شما را تحسین میکنند.

عزیزان من! این فرصت جوانی را، این نیرو را، این استعداد را قدر بدانید. این فرصت رشد و بالندگی را که در اختیار شما قرار داده شده است، قدر بدانید. هم شما، هم جوانان ارتش، هم جوانان نیروی انتظامی، هم مجموعه‌ی مقدس و پاکیزه‌ی بسیج عمومی، امروز در این کشور خدائی امکاناتی دارند که هرگز چنین امکاناتی در اختیار جوانان برگزیده و مؤمن و صالح قرار نداشته است. از این فرصتها استفاده کنید. استفاده‌ی از این فرصتها، بزرگترین شکر است. انفکاک این دانشگاه از دانشگاه جامع - که هر دوی این دانشگاه‌ها، مراکز و پایگاه‌های بسیار ارزشمندی هستند که سپاه پاسداران به وجود آورده است - به سود سپاه و برای پیشرفت علمی و فنی و عملی سپاه لازم بوده و هست و این کار باید در هر دو بخش با جدیت دنبال شود؛ هم در دانشگاه جامع، هم در دانشگاه افسری و تربیت پاسداری.

اساتید خوب، مدیران خوب، جوانان خوب، بحمدالله جمعند. هر کدامی ارزشهای خود را دنبال کنند، وظائف خود را دنبال کنند.

پروردگارا! فضل و رحمت و لطف خود را بر این مجموعه فرو ببار؛ پروردگارا! امام عزیز ما را که این جاده‌ی درخشان را به روی ما گشود، مشمول برترین رحمت و تفضل خود قرار بده؛ پروردگارا! شهیدان عزیز ما را که بحمدالله زنده‌اند و زنده خواهند ماند، بر درجاتشان بیفزا؛ ما را به آن عزیزان ملحق کن و سلام این مجموعه را به پیشگاه اقدس حضرت ولی عصر (ارواحنا فداه) برسان.

والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته

(1) انفال، 17